

Anna Graf urodziła się 28 września 1926 roku we wsi Hajduki koło Baranowicz, na terenie dzisiejszej Białorusi. Jej rodzicami byli Stanisława i Edward Hryniewscy. Pani Anna miała sześć rodzeństwa. Ojciec zmarł na zawał jeszcze przed wybuchem II wojny światowej, a matka została sama z dziećmi. Rodzinie w wychowaniu dzieci pomagała rodzina.

Czas II wojny światowej pani Anna spędziła na Białorusi. Był to dla niej niezwykle trudny i bolesny okres. Wspomina łapanki Polaków, ucieczki do lasu i dramatyczne wydarzenia, które dotknęły jej rodzinę. Jeden z jej braci został zamordowany, podobnie jak inni członkowie dalszej rodziny. Sama pani Anna była prowadzona na rozstrzelanie, jednak udało jej się uciec oprawcom. Rodzina została ograbiona przez Rosjan, a jej członkowie, chcąc utrzymać gospodarstwo, wykonywali ciężką pracę przy uprawie ziemi.

Po zakończeniu wojny, w 1947 roku, cała rodzina przyjechała do Polski. Opuścili rodzinne strony, pozostawiając tam swój majątek. W ramach rekompensaty za pozostawione na Białorusi gospodarstwo rodzinie przydzielono około 2,5 hektara ziemi w Ostrzeszowie. Z tym miastem pani Anna związała całe swoje powojenne życie.

W Polsce musiała również uzupełnić dokumentację szkolną. Świadectwa ukończenia szkoły, które posiadała z Białorusi, zostały jej zabrane podczas podróży pociągiem na granicy. Aby potwierdzić swoje wykształcenie, zdała w Polsce egzamin i uzyskała dokument poświadczający ukończenie szkoły powszechnej.

24 września 1949 roku wyszła za mąż za Władysława Grafa, z którym stworzyła rodzinę i przeżyła wiele wspólnych lat. Pan Władysław pracował w Spółdzielni Odzieżowej i Inwalidzkiej, gdzie pełnił funkcję wiceprezesa. Miał uzdolnienia plastyczne i studiował sztuki plastyczne, choć studiów nie ukończył. Był także człowiekiem niezwykle aktywnym społecznie i zasłużonym dla Ostrzeszowa. Opracowywał „Zeszyty Ostrzeszowskie”, poświęcone m.in. historii, przyrodzie i życiu miasta – powstało ich ponad sto. Był również harcerzem i komendantem ZHP, a jako ochotnik uczestniczył w walkach w 1939 roku w ramach Ostrzeszowskiego Batalionu Narodowego. Był działaczem Armii Krajowej i został odznaczony m.in. Krzyżem Orderu Odrodzenia Polski. W pamięci żony i córek pozostał jako człowiek niezwykle zdolny, szanowany i zaangażowany w życie lokalnej społeczności.

Kiedy córki poszły do szkoły podjęła pracę jako telefonistka w Ostrzeszowie. Następnie pracowała w rzemieślniczej spółdzielni, zajmując się księgowością. Ze względu na stan zdrowia po 19 latach pracy przeszła na rentę. Wcześniej, jeszcze na Białorusi, pracowała w banku. Zawodowe obowiązki łączyła z prowadzeniem domu i wychowywaniem dzieci.

Pani Anna i jej mąż wychowali dwie córki – Grażynę i Aleksandrę. Doczekali się czworga wnucząt i sześciorga prawnucząt. Pani Anna przez lata chętnie pomagała córkom w opiece i wychowywaniu wnuków.

Wspólnie z mężem i dziećmi lubiła podróżować. Rodzina spędzała wakacje nad polskim morzem, odwiedziła także Bułgarię, a szczególnie upodobała sobie polskie góry. Pani Anna zawsze dbała o dom i lubiła, gdy panował w nim porządek. W młodości chętnie uczestniczyła w zabawach tanecznych i spotkaniach towarzyskich.

Od dwóch lat mieszka na terenie województwa kujawsko-pomorskiego. Wcześniej przez całe powojenne życie związana była z Ostrzeszowem. Do niedawna radziła sobie samodzielnie, korzystając w razie potrzeby z pomocy opiekunki oraz córek.

Pani Anna jest osobą delikatną, ciepłą i uczuciową. Bardzo przeżywa troski i problemy swoich najbliższych, zawsze pozostając blisko rodziny. Jest przyjazna i otwarta na ludzi, przez lata zyskała szerokie grono znajomych i przyjaciół. Dziś najważniejsze są dla niej rodzina, wspomnienia wspólnie przeżytych lat oraz czas spędzany z najbliższymi.